

**PITANJE
ODGOVOR**

Koji su motivi intenzivne saradnje SPO sa SNS?

Aleksandar Jugović
potpredsednik SPO

SNS i njen predsednik Aleksandar Vučić su spiritus movens reformi u Srbiji. SNS je najzaslužnija za promenu kosovske politike, ubrzala je evrointegraciju, krenula u detajlizaciju Srbije, počela borbu protiv korupcije i kriminala. To su i programska opredeljenja za koja se SPO zalaže godinama, pa je logično da budemo zajedno.

Olgica Batić
predsednica DHSS

U DHSS smo unapred znali da će se SPO i SNS kretati ka približavanju. Ako pogledate način na koji je SPO učestvovao u raspravama u Skupštini Srbije, možete videti da je apsolutno podržavao većinu zakona koje je vladajuća koalicija predlagala. To je isto činila i DHSS. Ako me pitate da li sam iznenadena - nisam. Zvanična saradnja SPO i SNS je bila očekivana.

Vladimir Pavićević
zamenik predsednika Nove stranke

Mislim da se ne radi o pokušaju stvarnog učvršćivanja saradnje, već Vučić pokušava da uoči izbora maksimalno istanji opozicioni potencijal. Vuk Drašković je kooperativan po tom pitanju, jer mu je želja da za sebe sačuva jedan od sporednih, ali sigurnih, prolaza ka vlasti. Time Drašković otpisuje sebe kao deo bilo kakve alternative vlasti koja nema rezultate.

Milan Nikolić
politički analitičar

Prema ispitivanjima javnog mnjenja, SNS je na preko 40 odsto, a SPO ispod statističke greške - dva odsto. Ako se mogu spajati komerci i slonovi, onda je i ovo prirodna pojava. Male strane, naročito one koje su prošle svašta, pokušavaju da prezive. Možda je njima ovo način da ostanu u politici i parlamentu. SNS nema brojne i kvalitetne kadrove. Nisam primetio ni da SPO ima neki kvalitet, ali sa to malo preostalih može da uđe u parlament i zameni kadrove SNS.

UGAO

Moja lična želja je da što pre budu raspisani vanredni parlamentarni izbori, kaže potpredsednica SNS Zorana Mihajlović.

Vojislav Koštunica: Politička neutralnost ili Evropska unija

Srbija je ugrožena

Dnevni list Danas ekskluzivno objavljuje izvode iz najnovije knjige predsednika DSS Vojislava Koštunice „Politička neutralnost ili Evropska unija“ (Fond Slobodan Jovanović, 2013)

EKSKLUZIVNO

Srbijska je ugrožena. Ugrožene su država, njena teritorija, ustavni poredak, privreda, razvoj zemlje, demografija, ali i moralne i tradicionalne vrednosti. Proces razbijanja Srbije događa se danas u izmenjenim geopolitičkim prilikama, kada opada dominantna moć SAD, a raste uticaj Rusije i drugih novih centara političke i ekonomskog moći. To otvara ključno pitanje, da li je završetak započetog procesa propadanja i razbijanja Srbije neumitan, ili je moguće izbegi najgori scenario koji je namenjen Srbiji. Drugo suštinsko pitanje koje se nameće odnosi se na strategiju buduće politike Srbije koja treba da zaustavi istorijski pad Srbije i započne njenu državnu, nacionalnu i moralnu obnovu.

Sadašnji odnos Srbije prema Evropskoj uniji, odnosno Evropske unije prema Srbiji, glavni je uzročnik državne i nacionalne krize Srbije. Posle 17. februara 2008. godine, kada je "koordinisanom akcijom" zapadnih sila jednostrano i protivpravno proglašena nezavisnost Kosova, Evropska unija je preuzeila na sebe ulogu glavnog nosioca izgradnje i stvaranja nove kosovske države na teritoriji Srbije. I više od toga, Evropska unija je postala glavni zastupnik politike učenjivanja Srbije, zauzevši stav da su evropske integracije neposredno povezane sa uspostavljanjem normalnih dobrosusedskih, a zapravo međudržavnih, odnosa Srbije sa Kosovom. Drugim rečima, Evropska unija je postavila razbijanje Srbije kao najbitniji uslov za nastavljanje evropskih integracija.

Treba podsetiti da su neposredno posle 2008. godine Brisel i tadašnji režim u Srbiji zdržano i smišljeno obmanjivali srpsku javnost kako su evropske integracije i kosovsko pitanje dva odvojena procesa. Postupno, umesto ovih obmanjivačkih poruka započinje nova etapa, u kojoj se uspostavlja zahtev Evropske unije da Srbija i Kosovo normalizuju svoje odnose kroz razvoj dobrosusedskih odnosa.

Zašto je Evropska unija 2008. godine prihvatala da, zajedno sa tadašnjim režimom u Srbiji, obmanjuje javnost tvrdnjom da su evropske integracije i kosovsko pitanje dva odvojena procesa? Zato što je tada Demokratska stranka Srbije jasno upozoravala javnost da bi potpisivanje Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju, posle jednostranog i protivpravnog proglašavanja

Nažalost, kao retko kada u istoriji, sadašnja vlast se prema EU, kao jednom međunarodnom centru moći, odnosi poslušnički i podanički

nezavisnosti Kosova februara 2008. godine, značilo je upravo prihvatanje obaveze uspostavljanja dobrosusedskih odnosa Srbije i Kosova. Bilo je neophodno da protekne izvesno vreme kako bi se potisnulo ovo upozorenje Demokratske stranke Srbije na pravim smislima i značaj potpisivanja Sporazuma o

stabilizaciji i pridruživanju 29. aprila 2008. godine. Kada je Brisel procenio da je došao pravi čas, napuštena je propagandna obmana o dva odvojena procesa i pristupilo se, pod pokroviteljstvom Brisela, potpisivanju niza sporazuma između Beograda i

Potpisivanjem briselskih sporazuma vlasti u Beogradu priznale su separatističke zakone, separatističke sudove, separatističke ministre i, preko toga, prihvatile zahtev EU da srpski narod na KiM učestvuje na lokalnim izborima koje organizuje separatistička vlast

Prištine, uključujući i krovni Briselski sporazum od 19. aprila 2013. godine, kao i Plan njegove implementacije. Ovi sporazumi su delo prethodne i sadašnje Vlade u Beogradu, a najznačajniji, prelomni korak u primeni ovih

stabilizaciji i pridruživanju prihvatala zahtev Evropske unije da prethodni uslov za nastavak evropskih integracija bude razbijanje Srbije. S druge strane, Sporazum o stabilizaciji i pridruživanju sa Evropskom unjom deluje destabilizujuće, zapravo destruktivno po

srpsku privredu, nanoseći joj već godinama štetu od više stotina miliona evra. Zašto onda vlasti u Srbiji žele da idu putem koji donosi ozbiljne dugoročne štete državnim, nacionalnim i ekonomskim interesima naše zemlje?

Fajon

Foto: Foljet

Strani stručnjaci o izborima na Kosovu

Važan korak ka normalizaciji

TRAGOM

Brisel, Berlin, Beograd - Veoma sam zadovoljna činjenicom da su ponovljeni lokalni izbori u Kosovskoj Mitrovici protekli mirno, bez incidenta. Bez obzira na konačan rezultat, izbori su protekli u duhu poštovanja i saradnje, te predstavljaju važan korak u procesu normalizacije odnosa Srbije i Kosova, kao i na putu integracije Srbije u EU, kaže za Danas Tanja Fajon, poslanica Evropskog parlamenta, komentarišući ponovljeno glasanje u severnoj Mitrovici.

Fajonova poručuje da podržava reforme koje je Srbija sprovela u poslednje vreme i izražava želju da se taj put nastavi. „S tim u vezi, pozdravljam nedavno konstituisanje parlamentarnog Odbora za praćenje primene Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju“, navodi poslanica EP.

Bodo Veber, viši saradnik Saveta za politiku demokratizacije iz Berlina, ocenjuje za Danas da ponovljeni izbori u Mitrovici pokazuju da se glasanje na severu može organizovati bez incidenta. „To upućuje na zaključak da je glavnim akterima proteklih nekoliko meseci situacija malo izmakla kontroli. Dobro je što je to sada ispravljeno i nadam se da je otvoren put za normalizaciju života na severu Kosova“, smatra Veber.

● **Fajon:** Zadovoljstvo glasanjem u Mitrovici

● **Veber:** Očekujem ubrzanu primenu Briselskog sporazuma

Naš sagovornik očekuje ubrzan proces pokušaja primene najvažnijih delova Briselskog sporazuma, naročito u poslednjih nekoliko sedmica, do samita Evropskog saveta u decembru. „To se, prvenstveno, odnosi na konstituisanje zajednice srpskih opština i integraciju policijskih snaga. Možda će biti i nekog pomaka u sektoru pravosuđa, mada je to težak teren imajući u vidu niz kontradiktornih formulacija iz Briselskog sporazuma i plana njegove primene“, navodi Veber.

Premda Veberovom mišljenju, prenato je davati prognoze u vezi sa stavom Nemačke o sprovodenju Briselskog sporazuma, što je jedan od uslova za organizovanje prve međuvladine konferencije između EU i Srbije, jer je „primena praktično stala otako je počela kampanja za lokalne izbore“.

M. Stojanović

sporazuma su lokalni izbori na Kosovu 3. novembra 2013. godine. Te izbore su raspisale i njih organizuju vlasti lažne kosovske države. Tu državu Beograd tobože ne priznaje, ali ne samo da poziva već i tera svoje državljane da izadu na izbore koje je kosovska vlast raspisala.

Potpisivanjem briselskih sporazuma vlasti u Beogradu priznale su separatističke zakone, separatističke sudove, separatističke ministre i, preko toga, prihvatile zahtev Evropske unije da srpski narod na KiM učestvuje na lokalnim izborima koje organizuje separatistička vlast u Prištini. To je jedinstven primer da se jedna država održi svojih državnih institucija i svoga naroda u korist separatista. Bilo je u istoriji primera kapitulacije pred

oružanom silom, ali nije bilo primera da jedna vlast dobrovoljno uništava i ukida, takoreći sahranjuje svoje državne institucije, javljajući se tako doslovno u ulozi pravog državoubice.

Sve ovo vlast u Srbiji radi da bi se nastavile evropske integracije. Vlast je, dakle, potpisivanjem Sporazuma o

Da li se zna, s druge strane, kuda stvarno ide Srbija i šta je danas Evropska unija? Koliko je mit o Evropskoj uniji danas privlačan samim članicama Evropske unije i kakva je njena stvarna budućnost? Zapravo, pitanje koje prethodi svim ovim pitanjima glasi: da li vlast Srbije dobro razume procese koji se danas odvijaju unutar Evropske unije? Odnosno, da li vlast i veći deo opozicije pitanje Evropske unije posmatraju realno i kroz srpske nacionalne interese, ili samo bespogovorno slušaju diktate koji stižu iz Evropske unije. Nažalost, kao retko kada u istoriji, sadašnja vlast se prema Evropskoj uniji, kao jednom međunarodnom centru moći, odnosi poslušnički i podanički. Za vlast u Srbiji je Evropska unija neupitna vrednost, kojoj moraju da se podrede i pokore svaki naš nacionalni interes i vrednost. Samim tim, vlast ne postavlja pitanje da li narod Srbije želi po svaku cenu u Evropsku uniju, već da li je Evropska unija smislena i utvrdila sve uslove koje treba da postavi Srbiji. Povrh svega, za vlast Srbije Evropska unija je idealna i željena tvorevina, za koju nijedna srpska nacionalna žrtva nije prevelika i svaka se mora i može podneti.

Nastavak u sutrašnjem Danasu, na stranama Dijaloga